

LĀ•SKA K RANNĀ• KĀ•VĀŠ

PĀjtek, 03 Ā•erven 2022

Ā~Ā-kejme mu Denis. KlidnĀ› proto, Ā¾e se tak opravdu jmenuje. Ā½ije na druhĀ© stranĀ› zemĀ›koule a je to Australan nebo S nebo obojĀ- a pokud mu tenhle Ā•IĀjnek nepoĀjlu, stejnĀ› se nedozvĀ-, Ā¾e o nĀ›m pĀ-Āju. Denis byl kavĀjrnĀ-k v kavĀjrnĀ, Manhattan v centru Sydney. Ta kavĀjrnĀ patĀ™ila jeho matce a uĀ¾ neexistuje, Denis dĀjvno pĀ™etavil svou IĀjsku ke kĀjvĀ nĀ›co bytelnĀ›jĀjĀ-ho. KdyĀ¾ jsme pĀ™iletĀ›li do Sydney, neumĀ›la jsem anglicky. OstatnĀ› to byl taky dĀ›vod, proĀ• jsme se do Sydney. UmĀ›la jsem Ā™Ā-ct jen: "My name is Marketa and I Ām looking for job," coĀ¾ staĀ•ilo tak akorĀjt na prĀjci umĀ›nĀjdobĀ-.

(JeĀjtĀ›

vĀj m musĀ-m napsat, Ā¾e to, co teĀ• Ā•tete, je uĀ¾ nĀ›jakĀ½ ten pĀjtek dĀjvno, tedy celĀ½ch osm let. Ale Ā€ zĀjĀ¾itek to byl hezkĀ½, a moje IĀjska ke kĀjvĀ Ā€!)

Ale

pak jednoho dne po tĀ™ech mĀ›sĀ-cĀ-ch (kdy uĀ¾ jsem dĀ-ky umĀ½vĀjnĀ- nĀjdobĀ- v Ā™eckĀ©m bistru rozumĀ›la i nĀ›kolika sprostĀ½m vtĀpĀ™m) zavolal Denis z Manhattanu, kde jsem po pĀ™Ā-letu nechĀjvala IĀ-steĀ•ek s telefonem. A tak jsem zaĀ•ala vyrĀjbĀ›t sendviĀ•e v kavĀjrnĀ› a hlavnĀ›, pomĀjhat Denisovi vaĀ™it kafe.

Denis

vaĀ™il skvĀ›lĀ© kafe. KdyĀ¾ jsme pĀ™iĀjly s kamarĀjdkou do prĀjce, udĀ›lal nĀj m lattĀ©, dokonalĀ© lattĀ©. Denis byl totiĀ¾ umanutĀ½, a kdyĀ¾ uĀ¾ kafe, rozhodl se, Ā¾e bude vaĀ™it to nejlepĀjĀ- kafe v Sydney, ba co v Sydney, v celĀ© AustrĀjlii. A tvrdĀ› na tom pracoval. My jsme zaĀ•aly patlat sendviĀ•e a kafe jsme nikdy nedopily. KdyĀ¾ opadl Ā•as snĀ-danĀ- a prvĀ- nĀjpor zĀjkaznĀ-kĀ-, zbytky kĀjvy ve sklenĀ•ce jsme strakaly do mikrovlnky a ohĀ™Ā-valy. Denis si rval vlasy z hlavy a chrliil srbskĀ© kletby, protoĀ¾ pro nĀ›j kaĀ¾dĀ© kafe bylo jako umĀ›leckĀ© dĀ-lo a my strkaly jeho Monu Lisu do trouby.

Po

Ā•ase jsem se vypracovala na Denisovu pomocnici, coĀ¾ bylo moje ĀjtĀ›stĀ-, protoĀ¾e jinak by mĀ› jeho matka nejspĀ-Āj vyhodila. Nikdy jsem se totiĀ¾ nenauĀ•ila vloĀ¾it salĀjt do housky podle jejĀ-ch pĀ™edstav. PĀ™ipravovala jsem kelĀ-mky, odebĀ-rala, zavĀ-rala, kasĀ-rovala, usmĀ-vala a uĀ•ila se. Denis vaĀ™il asi tisĀ-c kafĀ- dennĀ›. PĀ™ichĀjzeli si pro nĀ› lidĀ© z pĀ™ hodiny vzdĀjlenĀ½ch kancelĀjĀ™Ā- a brali si i dvacet kĀjv s sebou pro vĀjchny kolegy. Denis se u stĀjĀ½ch zĀjkaznĀ-kĀ- nepotĀ™eboval ptĀjt, jakou kĀjvu mĀj pĀ™ipravit. VĀ›dĀ›l nejen to, ale znal i dalĀjĀ- podrobnosti ze Ā¾ivota "svĀ½ch lidĀ-." "Ahoj Karin, Ā³, ty mĀjĀj novĀ© vlasy, tahle barva ti sluĀjĀ-! Martine, co tvĀ›j syn, udĀ›lal ty pĀ™Ā-jimaĀ•ky na techniku? Lindo, jak se daĀ™Ā- matce, kdy Ā¾e jde na tu operaci Ā¾luĀ•nĀ-ku?" Bylo to Ā°chvatnĀ© pĀ™edstavenĀ-. LidĀ© se vraceli do Manhattanu nejen kvĀ›li nepĀ™ekonatelĀ© kĀjvĀ›, ale proto, Ā¾e tam byl nĀ›kdo, kdo je znal, znal jejich problĀ©my, pamatoval si je a nepopletl! Dodnes je to pro mĀ› stejnĀ› nepochopitelnĀ© jako tĀ™eba pamĀ›Ā¥ uĀ•itelek, kterĀ© si i po 30 letech pamatujĀ- vĀ›tĀjnu jmen svĀ½ch Ā¾ĀjkĀ-.

A jĀj

se nauĀ•ila pĀ-t kaĀ¾dĀ© rĀjno kĀjvu. NepotĀ™ebuju ji pro povzbuzenĀ- a probuzenĀ-, ale pro tu dokonalou chuĀ¥. TakĀ¾e nĀ› kdy si dĀjvĀj m rannĀ- kĀjvu klidnĀ› aĀ¾ po obĀ›dĀ›. Moje

ranně- křiva, to je chvěle zklidněně, přě-prava na okamžiky přě-ějtě-, plěnověně-,
vzpomněněně-, odpověinek, pohoda. Jsem řěda, když mi ji uděleě někdo jině, někdo,
kdo to umě-. Takěe dneska jsem ta zřkaznice. Co přějde, odpově- na pozdrav
"zao", dobrě řěno, poěkě v koutku na svě lattě, zatě-mco vtahuje do
nozder tu ěněasnou věni, poděkuje a s klidem v duěji odchězě-. Jo a uě-m se
ěněnsky, abych si těeba jednou mohla se "svěmi" kavěněky popově-dat
(což by byl takově hezkě zěvěr...ale popravdě, ta ěněnětina mi tak straěně
neleze do hlavy! Ale o tom těeba zase přě-ějtě).

MARKĚTA HRDOUĚ KOVĚ